

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΒΙΑΡΧΟΥ.

Τό Σάββατον, 11ην / 24ην Ἰανουαρίου 2015, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἐορτή τοῦ Ἀγίου Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου εἰς τήν Ἱεράν αὐτοῦ Μονήν, τήν κειμένην εἰς τήν ἔρημον τῆς Ἰουδαίας εἰς μικράν ἀπόστασιν ἀπό τῆς Βηθλεέμ καί ἀπό τοῦ Χωρίου τῶν Ποιμένων παρά τήν σημερινήν πόλιν Ἀμπεντῆγιε.

Τήν Ἱεράν ταύτην Μονήν ἱδρυσεν ὁ ἴδιος ὁ Ἅγιος Θεοδόσιος, ἐλθών εἰς τήν Ἀγίαν Γῆν ἐκ τῆς πατρίδος αὐτοῦ Καππαδοκίας, ὑπερμεσοῦντος τοῦ 5ου αἰῶνος καί διωργάνωσεν ὡς Κοινόβιον, διατελῶν ἀρχηγός ὅλου τοῦ Κοινοβιακοῦ βίου τῆς Παλαιστίνης, ἐξ οὗ καί Κοινοβιάρχης ἀπεκλήθη, τελῶν ὁμοῦ μετά τοῦ μοναχικοῦ ἔργου αὐτοῦ καί κοινωνικόν, φιλανθρωπικόν, διατηρῶν Γηροκομεῖον καί Ὀρφανοτροφεῖον.

Τό Κοινόβιον τοῦτο εἶχε περί τούς 400 μοναχοὺς καί τέσσαρας Ἐκκλησίας. Ὅρος εἰσδοχῆς ἑνὸς μοναχοῦ εἰς τήν Μονήν ταύτην ἦτο ἡ ἐργασία, ἥτοι τό ἐργόχειρον, ἐξ οὗ καί τό σύνθημα αὐτῆς «μηδεὶς ράθυμος εἰσίστω ἐν αὐτῇ». Ἡ Μονή διετέρει καί ἐκπαιδευτήριον, - διδασκῆριον δηλαδή σχολεῖον διὰ τούς μοναχοὺς. Ἐκ τῆς Μονῆς ταύτης προῆλθε ὁ Ἅγιος Σωφρόνιος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων, ὁ συνασκητής αὐτοῦ Ἰωάννης ὁ Μόσχος, συγγραφεὺς τοῦ Λειμωναρίου καί ὁ ἅγιος Μόδεστος, Πατριάρχης Ἱεροσολύμων.

Ὁ ὁσιος Θεοδόσιος, ὁμοπάτριος καί συνασκητής τοῦ ὁσίου Σάββα τοῦ ἡγιασμένου, ἀρχηγοῦ τοῦ λαυρεωτικοῦ μοναστικοῦ συστήματος, διεδραμάτισε μετ' αὐτοῦ σπουδαιότατον ρόλον εἰς τήν καταπολέμησιν τῆς αἵρέσεως τοῦ Μονοφυσιτισμοῦ καί τήν στήριξιν τοῦ χριστολογικοῦ δόγματος τῆς Δ' ἐν Χαλκηδόνι Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἥτοι τῆς ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν μιᾶς ὑποστάσεως ἐν δύο φύσεσιν, θελήσεσι καί ἐνεργείαις.

Τήν Ἱεράν ταύτην Μονήν, φθαρεῖσαν ἐκ τοῦ χρόνου καί τῶν ἐπιδρομῶν, ἀνεκαίνισε εἰς τὰς ἀρχάς τοῦ 20οῦ αἰῶνος ὁ ἐκ Κρήτης μοναχός Λεόντιος, περί τὰ μέσα δέ τοῦ αὐτοῦ αἰῶνος ὁ ἐκ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καταγόμενος Ἀγιοταφίτης Ἀρχιεπίσκοπος Μαδάβων Βαρθολομαῖος, τήν συντήρησιν δέ καί ἀνακαίνισιν ταύτης καί προστασίαν τῆς πέριξ περιουσίας αὐτῆς συνεχίζει ἐπαξίως ὁ νῦν ἡγούμενος Ἀρχιμανδρίτης π. Ἱερόθεος.

Εἰς τήν ἀρχαίαν ταύτην Μονήν προεξῆρξεν τῆς θείας Λειτουργίας ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργοῦντων τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, τοῦ Γέροντος Ἀρχιγραμματέως Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἰορδάνου κ. Θεοφυλάκτου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου, Ἀγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων ὡς τοῦ ἡγουμένου τοῦ Προσκυνηματος τῶν Ποιμένων π. Ἰγνατίου, τοῦ Ἀγιοσαββίτου Ἱερομονάχου π. Εὐφροσύνου, τοῦ ἡγουμένου τοῦ Προσκυνηματος Ἀγίου Γεωργίου Μπετζαλλᾶ π. Ἀνανίου, παρεπιδημούντων ιερέων ἐξ ἄλλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, Ἀραβοφώνων Πρεσβυτέρων καί τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Εὐλογίου καί τοῦ διακόνου π. Μάρκου καί ἄλλων Ἱεροδιακόνων ἄλλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ψάλλοντος ἑλληνιστί, ἀραβιστί, ρωσιστί καί ρουμανιστί τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως

Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀριστοβούλου, μετέχοντος ἐν κατανύξει καί εὐλαβείᾳ πολλῇ τοῦ Χριστεπωνύμου πληρώματος ἐξ ἐντοπίων κυρίως Χριστιανῶν ἐκ τῆς πλησιοχώρου κώμης τοῦ Χωρίου τῶν Ποιμένων καί προσκυνητῶν ἐξ Ἑλλάδος, Κύπρου, Ρωσίας καί Οὐκρανίας.

Πρός τόν εὐλαβῆ λαόν τοῦτον ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ἔχοντας ἑλληνιστί οὕτως:

«Ἐξ ἐρήμου Πρόδρομος Χριστοῦ, τῆς Ἀαρωνίτιδος, ὁ Ἐλισάβετ βλαστός προελήλυθεν. Ἐν τῇ κολυμβήθρα δέ, θεοδόσιος γεννηθεῖς διὰ Πνεύματος ἑρημοπολίτης γέγονε, τῷ Ἰησοῦ ἐπόμενος», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί μου ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,
εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί,

θεοφανείας ὁ καιρός. Χριστός ἐπέφανεν ἡμῖν ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, βαπτισθεῖς ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, τοῦ ἐξ ἐρήμου προεληλυθότος. Ὁ διὰ Πνεύματος Ἁγίου γεννηθεῖς ἐν τῇ τοῦ Χριστοῦ κολυμβήθρα θεοδόσιος ὁ Ὅσιος συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ τόπῳ τῆς ἀσκήσεως αὐτοῦ, ἵνα καί ἡμεῖς ἀναγεννηθῶμεν διὰ τῆς κοινωνίας τοῦ Τιμίου Σώματος καί αἵματος τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

Ὁ σήμερον τιμώμενος Πατήρ ἡμῶν θεοδόσιος, ἀκούων εἰς τούς λόγους τοῦ Χριστοῦ: «Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καί πεφορτισμένοι καὶ ἐγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἴρατε τόν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς καί μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶξός εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν», (Ματθ. 11,28-29), ἐγκατέλιπε τὴν γενέτειραν αὐτοῦ κώμην Μωγαρισὸν τῆς Ἐπαρχίας τῶν Καππαδόκων καί ἦλθεν ὡς «ὄρειάλωτον πρόβατον» εἰς τούς τόπους τῆς γεννήσεως καί βαπτίσεως τοῦ θεοῦ Λόγου, Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τό πρόβατον τοῦτο τό ὄρειάλωτον καί θηριάλωτον ἀνευρών ὁ Χριστός εἰσήγαγεν εἰς τόν Παράδεισον, ὡς λέγει καί ὁ ὑμνωδός: «Χριστός γάρ ἐν σαρκὶ ἐπεδήμησε, τό πρόβατον ζητῶν τό θηριάλωτον καί ἀνευρών εἰσήγαγεν ὡς εὐσπλαγχνος εἰς τόν Παράδεισον αὐθις. Χριστός ἐφάνη ἐν Ἰορδάνῃ καί τόν κόσμον ἐφώτισε, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ δέ ἡ ἰσάγγελος πολιτεία πεφύτευται, ἣν ἀνεπιστρόφως ἥνυσας, παμμάκαρ θεοδόσιε».

Ὅντως ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὁ Πατήρ ἡμῶν θεοδόσιος κατάρθωσε ἀνεπιστρόφως νὰ φέρῃ πλήρως εἰς πέρας τὴν τῆς Ἐκκλησίας ἰσάγγελον πολιτείαν καί οὕτως νὰ ἀναδειχθῇ τῆς ἐρήμου πολιστής παγκόσμιος, τῆς οἰκουμένης φωστήρ ὁ πολύφωτος, τῶν μοναζόντων πρόξενος σωτηρίας, τῶν ραθυμούντων τρόπος παρηγορίας, τῶν ἀσθενούντων θεραπευτής καί τῶν πτωχῶν καί ὀρφανῶν ὑπερασπιστής, ὡς λέγει καί ὁ ὑμνωδός αὐτοῦ: «φερωνύμως δόσις ἀγαθὴ ἐκ τοῦ τῶν φώτων Πατρός τῶν ψυχῶν καί τῶν σωμάτων ἱατρός ἐφηνας, βρῶσις εὐθηνούσα καί πόσις τῶν ἐν λιμῷ τακέντων καί δίψει, γυμνῶν περιβόλαιον καί πιπτόντων ἐπανόρθωσις».

Προσέτι δέ ὁ ἅγιος θεοδόσιος ἀνεδείχθη ποιμὴν λογικῶν προβάτων, πλανηθέντων ὁδηγός, καταλύτης τῆς αἰρέσεως τοῦ μονοφυσιτισμοῦ καί μονοθελητισμοῦ καί μέγας διδάσκαλος τῆς ὑπὸ τῶν ἁγίων μεγάλων καί Οἰκουμενικῶν Συνόδων παραδοθείσης τῇ ἀγίᾳ ἡμῶν Ἐκκλησίᾳ ὑγιαίνουσας καί σωζούσης πίστεως, ὡς ψάλλει καί ὁ μελωδός: «τῶν σῶν μεμνημένοι διδασκάλων θεοδόσιε, ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις Χριστόν κηρύττομεν, δὺν τάς θελήσεις εἰδότες, τάς φυσικάς καί τάς ἐνεργείας καί τὰ αὐτεξούσια, ἐν θεῷ τῷ βαπτισθέντι σαρκί».

Φωτισθείς ὑπὸ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ὁ ὁσιος Πατήρ ἡμῶν καὶ ἀκολουθῶν πιστῶς τὴν διδασκαλίαν καὶ τὰς ὁδηγίας καὶ προτροπὰς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου: «ἐγὼ γὰρ οἶδα τοῦτο, ὅτι εἰσελεύσονται μετὰ τὴν ἄφιξίν μου λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου· καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες λαλοῦντες διεστραμμένα τοῦ ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν» (Πράξ. 20,29-30), ἐγρηγόρησε, δηλονότι παρέμεινεν ἄγρυπνος φύλαξ, ἐφαρμόζων τὴν θεωρίαν εἰς πράξιν καὶ τὴν πράξιν εἰς θεωρίαν.

Αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν «καλὴν παραθήκην», (Β΄ Τιμόθ. 1,14) δηλαδή τὸν καλὸν καὶ πολῦτιμον θησαυρὸν τῆς εὐαγγελικῆς διδασκαλίας πού ἐνεπιστεύθη ὁ θεὸς εἰς τὸν Ἀπόστολον καὶ τοὺς Ἁγίους μάρτυρας καὶ ἀσκητὰς τῆς Ἐκκλησίας, φυλάττει ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ διὰ μέσου τῶν αἰώνων καὶ ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων, τὸ Πατριαρχεῖον τὸ Ἑλληνορθόδοξον ἡμῶν διὰ τοῦ τάγματος τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος, τὴν ὁποίαν κατὰ Παῦλον, «πέπεισμαι γὰρ ὅτι οὔτε θάνατος οὔτε ζωὴ οὔτε ἄγγελοι οὔτε ἀρχαὶ οὔτε δυνάμεις οὔτε ἐνεστῶτα οὔτε μέλλοντα οὔτε ὕψωμα οὔτε βάθος οὔτε τις κτίσις ἐτέρα δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ θεοῦ τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν», (Ρωμ. 8,38-39).

Τὴν καλὴν ταύτην παραθήκην, δηλονότι, τὴν ἰσάγγελον πολιτείαν τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου ἐχαρίσατο ἡμῖν ὁ θεὸς Πατήρ, ἵνα διὰ τῶν ἁγίων αὐτοῦ δοξάζεται τὸ Πανάγιον Αὐτοῦ ὄνομα καὶ προσκυνῇται ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθείς καὶ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθείς Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, δι' οὗ ἐπέγνωνμεν τὸν ἀόρατον Αὐτοῦ Πατέρα καὶ τὸ Πανάγιον Αὐτοῦ Πνεῦμα, ὡς λέγει καὶ ὁ ὑμνωδός: «Σέ τόν ἐκ θεοῦ, Θεόν ἑωρακότες, σωματικῶς ἐπιφανέντα Χριστέ, ἀρρήτως ἐπέγνωνμεν τόν ἀόρατον Πατέρα σου καὶ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον, κράζοντες. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τόν Κύριον».

Ὁ σήμερον ἑορταζόμενος Πατήρ ἡμῶν Θεόφρων Θεοδόσιος, μάρτυς ἀναίμακτος τοῦ μυστηρίου τῆς εὐσεβείας, δηλονότι τῆς Ὁρθοδόξου καὶ ἀμωμήτου πίστεως ἡμῶν ἀναδειχθείς, καλεῖ πάντας τοὺς εὐλαβουμένους αὐτόν, ἵνα γίνωμεν κοινωνοὶ τοῦ ἀναιμάκτου αὐτοῦ μαρτυρίου ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀγαθοῦ καὶ φιλανθρώπου θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

Ἐκτενῶς οὖν βοήσωμεν καὶ μετὰ τοῦ ὑμνωδοῦ εἴπωμεν: Μὴ ἐπιλάβῃ καὶ νῦν τοῖς ποιμνῆς σου, παμμάκαρ Θεοδόσιε, ἀλλὰ πρεσβεΐαις σου πρὸς Κύριον, τόν κόσμον φωτίσαντα, εἰρήνευσον τὴν Οἰκουμένην καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Μετὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν ἠκολούθησε λιτανεία εἰς τὸ προαύλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ εἰς τὸ Σπήλαιον τῶν Μάγων, ἐν ᾧ καὶ ὁ τάφος τοῦ ἁγίου Θεοδοσίου καὶ ἄλλων Πατέρων τῆς Μονῆς καὶ εἰς τὸν τάφον τοῦ μακαριστοῦ Ἐπισκόπου Μαδάβων Βαρθολομαίου, ἐφ' οὗ ἐψάλη Τρισάγιον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ καὶ ὅλων τῶν κεκοιμημένων κτιτόρων καὶ ἡγουμένων τῆς Μονῆς ταύτης.

Ἄμα τῷ τέλει τῆς λιτανείας, πᾶν τὸ πλήρωμα ἦλθε καὶ ἔλαβε τὴν εὐλογίαν τοῦ Μακαριωτάτου.

Ἦκολούθησε δεξίωσις εἰς τὸ ἡγουμενεῖον καὶ τὸ ἐόρτιον γεῦμα μετ' ἰχθύων εἰς τὴν τράπεζαν τῆς Μονῆς. Ἐνταῦθα ὁ ἡγούμενος π. Ἱερόθεος ηὐχαρίστησε τόν Μακαριώτατον διὰ τὸ ἐνδιαφέρον Αὐτοῦ διὰ τὰ θέματα τῆς Μονῆς καὶ διὰ τὴν παρουσίαν Αὐτοῦ εἰς τὴν ἑορτήν, ὁ δέ Μακαριώτατος ἐπήνεσεν αὐτόν διὰ τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὴν ἀγάπην αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς Μονῆς καὶ ηὐχήθη Αὐτῷ τὰς πρεσβεΐας τοῦ ἁγίου Θεοδοσίου διὰ τὴν συνέχισιν τοῦ ἀφωσιμένου Ἀγιοταφίτικοῦ ἔργου

αυτοῦ.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/PJ1U9pzFfz4>,

